

CAPITOLUL I – NAȘTEREA DE COPIL

Părintele Ioan de la Rarău

Educația creștin-ortodoxă a copiilor

EDITURA AGAPIS • 2017
Colecția „RUGUL APRINS”

CUPRINS

Capitolul I – Nașterea de copii.....	5
Datoria de a naște prunci	7
Multe cupluri sunt preocupate de nașterea pruncilor	10
Ce trebuie să facă soții ca să aibă copii buni și sănătoși?.....	12
Părinții nu trebuie să planifice nașterea copiilor	15
Capitolul II – Educația copiilor.....	21
Scopul educației copiilor	21
De ce trebuie să facem educația creștin-ortodoxă a copiilor?	29
Când începe educația copilului?	30
Părinți ucigași de copii	41
Nu există iertare pentru cei ce neglijează buna creștere a copiilor.....	42
Părinții vor răspunde la Înfricoșata Judecată, dacă au educat și crescut rău copii.....	43
Astăzi mulți părinți devin ucigași propriilor lor copii... ..	44
Capitolul III – Bazele educației copiilor	47
Teama de Dumnezeu este neapărat necesară.....	47
Creșteți-i întru învățatura și certarea Domnului	49
Participarea în fiecare Duminică și sărbătoare la Sfânta Liturghie și împărtășirea cu Sfintele Taine	52
Templul sufletească al copilului.....	57
Lăsați copiii să vină la Hristos	60
Capitolul IV – Viața duhovnicească în familie	67
Împărtășirea pruncilor	67
Rugăciunea în familie.....	68
Cunoașterea Sfintei Scripturi	70
Marea comoară	73
Sufletul copilului este ca o cetate.....	83
Lupta pentru înțelepciune	107
Răspunderea este pe conștiința părinților!.....	109
Dumnezeu ne ajută să ne creștem copiii.....	112
Copiii sunt în inima părinților	120

Capitolul V – Ascultarea.....	123
Ce este ascultarea?	123
Duhul libertății.....	130
Voința umană	133
Respectul față de părinți	143
Alte probleme de comportament la copii.	
Înjurăturile și răspunsurile obraznice	150
Capitolul VI – Adevărul și minciuna.....	153
Cultivați copiilor dragostea față de adevăr	153
Capitolul VII – Plăcerile trupești.....	165
Păcatele desfrânării.....	165
Urmările plăcerilor trupești.....	170
Grija părinților pentru creșterea cu înțelepciune a copiilor	173
Îndepărtarea de desfrânare	174
Patimile părinților se transmit copiilor.....	180
Capitolul VIII – Rădăcinile răului	185
Lupta cu defectul cel mai important al copilului.....	185
Cum să descoperim patima cea mai mare a copilului nostru?....	187
Răutatea nu este un lucru firesc la oameni.....	191
Capitolul IX – Egoismul.....	195
Este firesc ca să fie copilul egoist?	195
Forme de egoism.....	201
Ce este mândria?	205
Ce este slava deșartă?.....	208
Ce este smerenia?.....	211
Capitolul X – Lăcomia – rădăcina tuturor relelor	221
Păcatul lăcomiei.....	221
Care este bogăția de care nu ne putem lipsi?	226
Virtutea generozității.....	228
Capitolul XI – Lenea la copil.....	235
Cum putem lupta cu lenea la copii? Greșeli pe care le fac părinții	235
Supraalimentația irită sistemul nervos central	238
Cum putem să ușurăm munca copiilor leneși?	240
Capitolul XII – Invidia.....	241
Ce este invidia?	241
Portretul invidiosului	248
Cum să-i izbăvim pe copii de otrava invidiei	251

Capitolul XIII – Mânia și întristarea 257

Mânia.....257

Întristarea259

Capitolul XIV – Influența negativă a lumii păcătoase asupra copilului 261

Ce răsplată au părinții pentru buna creștere a copiilor?263

Există o răsplată pentru buna creștere a copiilor264

Pedepsirea părinților care educă greșit copiii267

Televizorul.....274

Internetul și copiii.....281

Drogurile.....290

Fumatul activ.....293

Fumatul pasiv295

Consumul de alcool la copii298

Capitolul XV – Cum să distrugi un copil? 307

CAPITOLUL I – NAȘTEREA DE COPII

Sfânta și dumnezeiasca Scriptură precum și Sfinții Părinți, arată pe copii ca fiind un dar al lui Dumnezeu (Facerea 20, 17-18; 25, 21; 29, 33; 30, 6,33, 5; 48, 8-9; Luca 1, 7). Iar nașterea de copii este o binecuvântare și rânduială dumnezeiască dată de Dumnezeu omului încă din Rai, prin porunca: *creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul și-l supuneți...* (Facere 1, 28).

Prin nașterea de copii se înnoiește neamul omenesc și se menține viața pe pământ. Așadar, nașterea de copii este cea mai mare datorie a celor doi soți care se unesc prin Sfânta Taină a Cununii. Nașterea de copii formează cea mai mare bucurie și adevărata temelie a familiei; ea consolidează și desăvârșește căsnicia și este izvor de sănătate. Pentru aceea Dumnezeu binecuvântează pe primul om, Adam, și îi face femeie, pe Eva, ca să nască copii.

Dumnezeu i-a creat astfel pe protopărinții noștri Adam și Eva, încât zămislirea pruncilor s-ar fi făcut fără legături trupești și fără patimă.

Când ar fi dorit să aibă copii, Adam i-ar fi spus Evei: „Hai să avem un băiat”. Și în aceeași clipă, Dumnezeu ar fi trimis sufletul copilului, iar trupul ar fi fost luat din Eva, fără să aibă legături trupești.

După căderea protostrămoșilor noștri, Harul Dumnezeiesc, s-a îndepărtat de la ei, au devenit trupești și *s-au văzut goi* (Facerea 3,7). Dumnezeu i-a dat canon Evei să nască copii în dureri (Facerea 3,16) și i-a blestemat să moară cu trupul: *Pământ ești și în pământ te vei întoarce* (Facerea 3,19).

După izgonirea lui Adam și a Evei din Rai, nașterea de copii devine, pe lângă binecuvântare, și canon de ispășire a păcatelor părinților. Nașterea de copii ajută mult la mântuirea părinților, cum spune Sfântul Apostol Pavel, că femeia *se va mântui prin naștere de fi* (I Timotei 2,

15). În Vechiul Testament, cei ce nu aveau copii erau socotiți lepădați de la fața lui Dumnezeu. De aceea se rugau ziua și noaptea să le dăruiască Dumnezeu copii. La fel glăsuiesc și toți Sfinții Părinți. Ei se rugau pentru cei ce nu aveau copii sau nu puteau naște, să le dea Dumnezeu copii buni și sănătoși, iar pe cei bolnavi să-i vindece. Pe cei care nu voiau să aibă copii îi sfătuiau, cum spune și Sfântul Apostol Pavel, că mai bine să nu se căsătorească sau să trăiască în înfrânare (curătenie), cu învoirea ambilor soți, decât să-și ucidă pruncii.

Mântuitorul nostru Iisus Hristos aseamănă pe cei ce se căsătoresc numai pentru păcat, sau de ochii lumii, sau pentru avere, cu smochinul blestemat care nu voia să aducă nicio roadă pe pământ. Pentru că nașterea de copii nu este numai o datorie socială, firească, ci este mai întâi o poruncă dumnezeiască, care contribuie foarte mult la mântuirea părinților. Soții care nu vor să nască copii, care avortează sau practică păcatul pazei, sunt certați de Dumnezeu cu boli de tot felul, cu necazuri în viață, cu grea mustrare de conștiință, iar după mutarea la viața cea veșnică, cu osândă veșnică.

„Astăzi este un privilegiu ca cineva să aibă copii. Părinții sunt mărturisitori. Când copiii cresc, atunci societatea îi răpește. Părinții își idolatrizează copiii. Își petrec toată viața în jurul lor și se identifică cu aceștia. Aceasta este o greșeală. Bărbatul se însoțește cu femeia care îi este ajutor, pentru ca amândoi să reușească desăvârșirea lor. Copiii sunt darurile lui Dumnezeu și, de multe ori, odată cu copiii, se naște și angoasa și mintea se depărtează de la Dumnezeu. Însăși firea va conduce familia pentru a nu avea mulți copii. Vor fi extenuați și nu vor mai putea naște mulți copii. Când Dumnezeu le dăruiește copii, părinții trebuie să-L slăvească pe Dumnezeu. Dacă Dumnezeu nu dăruiește copii, trebuie să se liniștească, să nu se tulbure din cauza aceasta...

Iar copiii nu trebuie născuți și crescuți pentru societate, ci pentru Împărăția cerului, fiind astfel utili și pentru societate. Mulți copii sunt crescuți astăzi pentru lad”, ne spune Sfântul Paisie Aghioritul.

Așa sunt legile firii date de Dumnezeu: mama să-și apere fiii săi. Dar omul rațional să fie mai rău decât toate fiarele și dobitoacele și să-și omoare copiii? Vai și amar de acele mame!

Ferească Dumnezeu! Toate păcatele sunt grele, dar lepădarea pruncilor este mai greu decât toate. De aceea Sfinții Părinți pedepsesc așa de aspru.

Și Apostolul Pavel, gura lui Hristos, vasul alegerii, spune astfel când vorbește de femeie: *Și ea se va mântui prin naștere de fii* (I Timotei 2,15). Iar dumnezeiescul Ioan Gură de Aur, care tâlcuiește pe Sfântul Apostol Pavel, zice: „Femeia, când a murit născând, moare pe altarul jertfei. Este martiră!” De aceea Biserica pregătește femeia pentru moarte înainte de naștere. Poate să fie oprită 30 de ani de la Sfânta Împărtășanie, dacă este gravidă nu mai este oprită de la Sfânta Împărtășanie. Este spovedită și împărtășită pentru naștere. Mai cu seamă femeile care nasc prima dată, pentru **că durerile nașterii sunt ca suferințele în iad**. Spune Duhul Sfânt în Psalmi: În iad sunt *dureri ca ale aceleia ce naște* (Psalm 47,6).

Sunt femei care mor în durerile nașterii. De aceea Biserica, luminată de Duhul Sfânt prin dumnezeieștii Părinți, spune: „Femeia care este gravidă este dezlegată și pregătită de moarte”, pentru că unele se întâmplă să moară; de aceea să nu fie oprită de la Sfânta Împărtășanie. Iar dacă se întâmplă și moare, ea își pune viața pentru copil, ea este martiră; că așa ne-a învățat Apostolul Pavel³. Pentru durerile nașterii Dumnezeu îi iartă toate păcatele și este ca o muceniță, ca o martiră.

Dacă femeia moare născând, moare la datoria ei cea mai sfântă de pe pământ, să fie mamă de copii.

Femeia nu trebuie numai să nască și să crească copii, pentru că și fiarele sălbătice nasc și cresc puii, ci trebuie să-i crească în frica de Dumnezeu. Iar la această osteneală trebuie să ia parte și bărbatul, nu numai femeia, pentru că

³ *Se va mântui prin nașterea de prunci* (I Timotei 2,15).

amândoi au participat la zămisirea copiilor. Iar dacă nu-i cresc în frica și cercetarea Domnului, multe greutăți și necazuri vor avea în viața aceasta, iar în viața viitoare, chinul cel veșnic. Părinții merg la Judecata Particulară și Dumnezeu rânduiește unde le este locașul cel veșnic. La aceste păcate ale părinților se vor adăuga și păcatele care vin din urmă ale copiilor pe care nu i-au educat creștinește și vor ajunge din cauza lor în iad⁴.

MULTE CUPLURI SUNT PREOCUPATE DE NAȘTEREA PRUNCILOR

Multe cupluri sunt preocupate de nașterea de prunci. Unii vor să aibă 3-4 prunci, alții doar unul singur, iar alții sunt neliniștiți pentru că nu au zămislit copii.

Trebuie să se roage lui Dumnezeu, să aibă răbdare și să lase totul în grija Lui. Să creadă cu tărie că Dumnezeu, Care se îngrijește de păsările cerului (Matei 6,26) va avea grijă și de ei.

Alții evită zămisirea, folosind anticoncepționale sau fac avorturi, zicând că viața este grea și le ajunge unul sau doi copii. Însă Dumnezeu este mult milostiv și când va vedea că soțul și soția nu mai pot face față, nu le va dăruia alți copii.

Alții se căsătoresc, dar nu se gândesc că scopul principal al căsătoriei este să se mântuiască și să procreze copii pe care să-i educe creștinește ca să se poată la rândul lor mântui. Nu vor copii, dar țin câini și pisici, cărora le dedică o mare parte din timpul liber și bani. Se constată că în aceste timpuri copiii valorează mai puțin decât câinii și pisicile⁵.

⁴ Sfântul Apostol Pavel spune: *Păcatele unor oameni sunt vădite, mergând înaintea lor la judecată, ale altora însă vin în urma lor* (I Timotei 5,24).

⁵ Există nenumărate asociații care se ocupă de protecția pisicilor și a câinilor, dar foarte puține sunt cele care luptă împotriva avorturilor. În timpul unui avort, capul fătului este rupt, de asemenea mâi-